

gyna) χρησιμοποιούμενον ὡς φάρμακον κατὰ τῆς νόσου ἀμπελοκλάδι. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀμπελοκλάδι 2. [**]

ἀμπελόκλημα τό, ἀμάρτ. ἀβελόκλημα Κρήτ.

Τὸ μεσν. οὖσ. ἀμπελόκλημα.

1) Τὸ κλήμα. 2) Ὁ κλάδος τοῦ κλήματος. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀμπελόβεργα 1.

ἀμπελοκόριθo τό, Ζάκ. —Φιλολογ. Τηλέγρ. 1819 σ. 115.

Ἐκ τῶν οὖσ. ἀμπέλι καὶ κορίθι. Ἡ λ. καὶ ἐν ἐγγράφῳ τοῦ 1601.

Εἶδος μεγάλης σταφυλῆς μὲ λευκάς ρῶγας.

ἀμπελοκουρούλλα ἡ, Κάροπ. ἀβελοκουρούλλα Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὖσ. ἀμπέλι καὶ κουρούλλα.

Κλήμα, στέλεχος ἀμπέλου ἔνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Χίλια καληνωρίσματα ἔς τὴν ἀβελοκουρούλλα, ποῦ κάνει πλούσιους καὶ φτωχοὺς καὶ τὰ ξεχνοῦνε οὔλα Κρήτ. Συνών. κούρβουλο, κούτσουρο, κουτσουρόκλήμα. Πβ. ἀμπελοκουτσούρα.

ἀμπελοκουτσούρα ἡ, ἀμάρτ. ἀβελοκουτσούρα Θήρ. Κρήτ. Νάξ. (Κινίδ.) κ. ἄ.

Ἐκ τῶν οὖσ. ἀμπέλι καὶ κουτσούρα.

Κλήμα, στέλεχος ἀμπέλου ἔνθ' ἄν.: Φέρε 'κεινή τὴν ἀβελοκουτσούρα νὰ τήνε βάλωμε ἔς τὴ φωθιά νὰ πυρωθοῦμε μὲ οὐλῆ (μὲ γουλῆ=ὀλίγον) Κρήτ. || Φρ. Ἡ ἀβελοκουτσούρα τὰ φταίει (ἐπὶ μεθύσου) αὐτόθ. Συνών. ἀμπελοκούτσουρο. Πβ. ἀμπελοκουρούλλα.

ἀμπελοκούτσουρο τό, Λεξ. Γαζ. (λ. ἀμπελικός).

Ἐκ τῶν οὖσ. ἀμπέλι καὶ κούτσουρο.

Ἀμπελοκουτσούρα, ὁ ἰδ.

ἀμπελολάκκωμα τό, ἀμάρτ. ἄμπελολάκκωμα ἄγν. τόπ.

Ἐκ τῶν οὖσ. ἀμπέλι καὶ λάκκωμα.

Τὸ περὶ τὸ κλήμα τῆς ἀμπέλου ἄνοιγμα λάκκου. Πβ. λάκκωμα.

ἀμπελολάσι τό, Κέρκ.

Ἐκ τῶν οὖσ. ἀμπέλι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -λάσι, περὶ ἧς ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,457 - 458.

Τόπος περιέχων πληθὺν ἀμπέλων. Πβ. ἀμπελεῖα, ἀμπελεῶνας, ἀμπελοτόπι, ἀμπελότοπος, ἀμπελοχώροφo, ἀμπελοχώριν, ἀμπελεῶνας, ἀμπελώνι (Ι).

ἀμπελομάννα ἡ, Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. ἀμπιλουμάννα Στερελλ. (Αἰτωλ.).

Ἐκ τῶν οὖσ. ἀμπέλι καὶ μάννα. Διὰ τὴν μεγεθυντικὴν σημ. τοῦ β' συνθετ. πβ. ἀβγομάννα, ἀγγοουρομάννα, ἀμπαρρομάννα, καβουρομάννα, κρομμυδομάννα κττ.

1) Μεγάλη ἄμπελος ἔνθ' ἄν. 2) Εὐφορος ἄμπελος ἔνθ' ἄν.: Ἐχον νιὰ ἀμπιλουμάννα! Εἶν' τοῦ καλύτερου ἀμπέλ' μέσ' ἔς τοῦ χουροῦ! Αἰτωλ. Ἀμπιλουμάννις αὐτές! Κάν' νι κρασί μπόλ' κου! αὐτόθ.

ἀμπελομάχαιρο τό, Ρόδ.

Ἐκ τῶν οὖσ. ἀμπέλι καὶ μαχάιρι.

Πριόνιον χρησιμοποιούμενον ὑπὸ τῶν ἀμπελοργῶν. Συνών. ἀμπελοπρίονο, κατσοῦνι, σβανᾶς.

ἀμπελόνερο τό, ἀμάρτ. ἀβελόνερο Ἄνδρ.

Ἐκ τῶν οὖσ. ἀμπέλι καὶ νερό.

Τὸ ἐκ τοῦ κλαδευθέντος κλάδου ἀμπέλου ρέον ὑγρὸν, ὅπερ χρησιμοποιεῖται πρὸς σκοποὺς θεραπευτικῶν. Συνών. ἀμπελοκλάδι 1 β.

ἀμπελοπερίβολα τά, ἀμάρτ. ἀβελοπέριβολα Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὖσ. ἀμπέλια καὶ περιβόλια. Διὰ τὴν σύνθεσιν πβ. ἀγκιναροκκούκια, ἀμπελοσώχωρα, ἀμπελοχώροφα κττ.

Ἄμπελοι καὶ κῆποι ὁμοῦ: Ἡ νύφη ἔχει πολλὰ ἀβελοπέριβολα. || Ἄσμ.

Ἐβάστε νὰ μοιράζετε τ' ἀβελοπέριβολά σας.

ἀμπελοπερίβολο τό, ἀμάρτ. ἀμπελοπέριβολον Κύπρ.

Ἐκ τοῦ μεσν. οὖσ. ἀμπελοπερίβολον.

Κῆπος παρ' ἀμπελῶνα κείμενος.

ἀμπελοπετρεᾶ ἡ, Ἴων. (Κρήν.) Μῆλ. Χίος ἀβελοπετρεᾶ Δ.Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὖσ. ἀμπέλι καὶ πετρεᾶ.

Ἡ μέθη ἔνθ' ἄν.: Ὁ δεῖνα ἔχει ἀβελοπετρεᾶ Δ.Κρήτ. Ἀμπελοπετρεᾶ ἔπαθε Χίος

ἀμπελοπούλλι τό, ἀμπελοπούλ-λιν Κύπρ. ἀμπελοπούλλι πολλαχ. ἀβελοπούλλι πολλαχ.

Ἐκ τῶν οὖσ. ἀμπέλι καὶ πουλί.

Πτηνὰ διαιτώμενα εἰς τοὺς ἀμπελῶνας 1) Ἐμπερίζα ἢ μελανοκέφαλος (emperiza melanoccephala) καὶ ἔμπερίζα ἢ κηπουρὸς (emperiza hortulana) τοῦ γένους τῶν ἀμπελιδῶν (ampelidae) τῆς τάξεως τῶν ξηροβατικῶν ἔνθ' ἄν. Συνών. ἀμπελουργιανός, ἀμπελουργός 4, ἀμπελοφάγος, κρασσοπούλλι, μεθύστρα. 2) Τὸ πτηνὸν ὀριόλος ἢ γαλβούλη (oriolus galbula) τοῦ γένους τῶν ὀριολιδῶν (oriolidae) τῆς τάξεως τῶν ξηροβατικῶν ἔνθ' ἄν. Συνών. κιτρινοπούλλι, συκάς, συκοφάγος. 3) Τὸ πτηνὸν κρεῖξ ὁ λειμώνιος (crex pratensis) τῆς τάξεως τῶν καλοβατικῶν (grallatores) ἔνθ' ἄν. Συνών. ὀρτυγομάννα, συκοφάγος. [**]

ἀμπελόπουλλο τό, ἀμάρτ. ἀμπελόπ'λλο Παξ. ἀβελόπ'λλο Θράκ. (Σαρεκκλ.) ἀμπιλόπ'λλου Ἡπ. (Ζαγόρ. Κούρεντ.) ἀμπελόπον Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τῶν οὖσ. ἀμπέλι διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -πουλλο.

Μικρὰ ἄμπελος ἔνθ' ἄν.: Συνών. ἀμπελάκι, ἀμπελοουδάκι, ἀμπελούδι.

ἀμπελοπουλλούδι τό, ἀμάρτ. ἀμπελοπουλ-λούδι Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὖσ. ἀμπελοπούλλι διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ούδι.

Τὸ μικρὸν ἀμπελοπούλλι 2, ὁ ἰδ.: Φρ. Ἐφρην τὸ ἀμπελοπουλ-λούδι μου ποῦ μέσ' ἔς τὰ ὄερα μου (ἐπὶ ἀπωλείας ἐρωμένης).

